

ת"פ 52250/03/20 - מדינת ישראל, חטיבת תביעות י-ם - משטרת ישראל נגד אחמד אלחמראן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52250-03-20 מדינת ישראל נ' אלחמראן
ת"פ 31096-02-21 מדינת ישראל נ' אלחמראן

לפני בעניין: כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
מדינת ישראל
חטיבת תביעות י-ם - משטרת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד אלחמראן
ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חלבי

הנאשם

גזר דין

(1) גזר דין זה עניינו שני אישומים שהוגשו נגד הנאשם בשני הליכים נפרדים אשר הדיון בהם אוחד: ת.פ. 52250-03-20 (להלן: "האישום הראשון") ו-ת.פ. 31096-02-21 (להלן: האישום השני").

(2) ביום 13.10.2021, על-יסוד הודאתו במיוחס לו באישום הראשון (שהוגש ביום 2.4.2020), הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"); קשירת קשר לעשות פשע, עבירה לפי סעיף 499(א1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב בחוק העונשין בצירוף עם סעיף 29(א); הפרעה לשוטר תוך מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 בחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

(3) באותו מעמד, על-יסוד הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן שהוגש באותו יום בתיק 31096-02-21 ("האישום השני"), הורשע הנאשם בסיוע לגניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413ב בחוק העונשין, בצירוף עם סעיפים 25 ו-29(א), וכן בכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 21(1) בחוק הכניסה לישראל. כאן המקום להעיר ביחס לעבירה הראשונה באישום השני, כי אף שהצדדים הפנו לעבירת הסיוע (כך גם נרשם בכתב יד על-גבי כתב האישום המתוקן), אלא שבטעות לכאורה, הם הפנו לסעיף 25 בחוק העונשין. סעיף זה עניינו ניסיון. הסיוע קבוע בסעיף 31. מכאן, על-יסוד המלל של כתב האישום ובהמשך גם לטיעוני הצדדים לעניין העונש, הכרעת הדין מתוקנת במובן זה שבמקום סעיף 25 באישום השני יופיע סעיף 31. למען הסדר הטוב, ככל

עמוד 1

שמי מהצדדים מתנגד לכך, יגיש את נימוקי התנגדותו תוך 7 ימים.

האישום הראשון

(4) לפי כתב האישום, עובר ליום 20.3.2020 קשר הנאשם קשר עם עלי עודה (להלן: "עלי") לצורך גניבת רכב. הנאשם הוא תושב האזור, לא היה לו היתר שהייה בישראל ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה בישראל. ביום 20.3.2020, סמוך לשעה 07:00, גנבו הנאשם ועלי בצוותא-חדא רכב מסוג יונדאי מרחוב עליית הנוער בירושלים. הנאשם נהג ברכב לכיוון מחסום קלנדיה, תוך שהוא משוחח ומכווין את עלי שנסע בסמיכות. בשעה 07:05 לערך, זיהה שוטר את הרכב נוסע מאזור אל-דאחיה ודיווח על כך. בסמוך, איתרו שוטרים נוספים את הרכב ונסעו אחריו בניידת סמויה, עד שהבחינו כי הנאשם עצר בצד הדרך וירד מהרכב. שוטר אחד כשהוא חובש כובע משטרת ירד מהניידת והורה לנאשם, בערבית, לעצור. ואולם, הנאשם לא שעה להוראת השוטר והחל במנוסה רגלית לכיוון ואדי, במהלכה השליך את הטלפון הנייד שלו כאשר השוטרים בעקבותיו. השוטר נאלץ לבצע ירי באוויר. בהמשך, זינק השוטר על הנאשם, הפיל אותו ועצר אותו בסיוע שוטרים נוספים. בגין מעשיו אלה, הואשם הנאשם - והורשע כאמור - בעבירות המוזכרות לעיל.

האישום השני

(5) לפי כתב האישום, ביום 6.3.2020, בשעה 22:30 לערך, הגיע הנאשם - שהוא תושב האזור כאמור ולא היה לו היתר שהייה בישראל - עם מוראד צרצור (להלן: "מוראד") ושאדי עמירה (להלן: "שאדי") לרחוב הורקניה בירושלים, ברכב מסוג סובארו (להלן: "הסובארו"). שלושתם ניגשו לרכב מסוג מאזדה שפרטיו מופיעים באישום (להלן: "המאזדה"). באמצעות החדרת חפץ חד, הם ניפצו את החלון הקדמי-שמאלי וגם את החלון "המשולש" בדלת האחורית-ימנית במאזדה. מוראד ושאדי פתחו את מכסה המנוע ולאחר מכן, הנאשם או שאדי סגרו אותו. מוראד נכנס למאזדה והנאשם ושאדי נכנסו לסובארו. שאדי נהג והנאשם ישב לצדו. המאזדה נסע מאחורי הסובארו.

(6) במהלך נסיעתם בכביש בגין בירושלים, ניידת סמויה הבחינה במאזדה וסימנה לו לעצור. ואולם, הוא האיץ בנסיעה מהירה, תוך כדי מעבר מנתיב לנתיב ופגיעה בניידת נוספת שהסתחררה. המאזדה נסע במהירות של כ-120 קמ"ש. ניידת שלישית סמויה, נסעה במקביל לסובארו וכרזה לו לעצור אך לא עשה כן. המאזדה לא עצר ולא האט נסיעה, וכי אז נגחה בו ניידת מספר פעמים, על מנת לאלצו לעצור. אז, מוראד איבד שליטה, רכבו הסתחרר ונבלם על-ידי חומת בטון. שוטר רץ לכיוון המאזדה תוך קריאה לכבות את המנוע, וכן שבר את החלון הקדמי-שמאלי כדי למנוע ממוראד המשך נסיעה. האחרון נעצר לאחר שימוש בכוח. ברכב נמצא גם מכשיר אלקטרוני לשיבוש תדרים.

(7) הסובארו אף הוא המשיך בנסיעה שהגיעה עד 160 קמ"ש. שאדי והנאשם לא שעו לכריזה לעצור. בסוף, הרכב נעצר בפינת רחובות בבית חנינא בירושלים, זאת עקב תאונה עצמית. שניהם נטשו את הרכב שנידף

ממנועו עשן וכריות האוויר בו היו פתוחות. הנאשם הואשם - והורשע כאמור - בסיוע לגניבת המאזדה בצוותא-
חדא וכן בשהייה בישראל כשאין בידיו היתר כדין.

עיקרי טענות הצדדים

(8) הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש וביום 13.10.2021 שמעתי את טיעוניהם.

(9) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי בשני האישומים ביצע הנאשם עבירות רכוש חמורות, כאשר באחד מהם אף היה ירי באוויר ועימות פיזי עם שוטרים. המאשימה גורסת, כי מנעד הענישה ההולם ביחס לאישום הראשון, יש להעמידו על טווח בין 22 חודשי מאסר לבין 32 חודשים, וביחס לאישום השני, מנעד זה יש להעמידו על טווח שבין 8 חודשי מאסר לבין 22 חודשים, כל זאת לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי, התחייבות ופסילה בפועל ומותנית מלהחזיק רישיון נהיגה. המאשימה עותרת להשית על הנאשם בגין שני האישומים ביחד 34 חודשי מאסר בפועל.

(10) הנאשם טוען מנגד, כי יש לנהוג בו במידת הרחמים בהינתן גילו הצעיר, וכן מאחר והוא הודה במיוחס לו, נטל אחריות מלאה והביע חרטה על מעשיו. לדידו - תוך שהוא מפנה לפסיקת משווה - מנעד הענישה ההולם ביחס לאישום הראשון יש להעמידו על טווח שבין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. ביחס לאישום השני, הוא גורס כי המנעד ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשים. לעניין אישום אחרון זה, הטעים בא-כוח הנאשם כי מדובר בסיוע לביצוע עבירה ולכן, יש להעמיד את המנעד על מחצית זה ההולם את העבירה "המושלמת". הנאשם עותר לגזירת עונשו והעמדתו על 12 חודשי מאסר (8 חודשים בגין האישום הראשון והיתרה בגין האישום השני) מתוכם ינוכו ימי מעצרו בשני ההליכים, כל זאת לצד מאסר מותנה, ותו לא.

הימשכות ההליך

(11) לאחר שנקבע דיון להקראת גזר דין, הנאשם לא התייצב אליו. בין היתר, נטען כי היו לו קשיים בכניסה לישראל. חרף דיונים רבים שנקבעו לאחר מכן (והמעין יעיין בתיק), תוך מתן הוראות מפורשות שמתירות את כניסתו לישראל, הנאשם לא התייצב ללא כל טעם מוצדק לכך, דבר שהוביל למסקנה לפיה, הוא מתחמק ממשפט. נוכח זאת, הוצא נגד הנאשם ביום 12.4.2022 צו מעצר כללי ובהמשך, ההליך נגדו הותלה. הצו חודש ביום 27.4.2023. לאחרונה, הנאשם נעצר ובהתאם עניינו הובא לפניי (ראו החלטות בדיונים מיום 4.9.2023 ומיום 6.9.2023 בת"פ 31096-02-21).

דיון והכרעה

(12) במקרה לפנינו, כאמור, קיימים שני אישומים שמתייחסים לשני אירועים נפרדים. בגינו של כל אירוע מבין השניים, הורשע הנאשם ביותר מעבירה אחת (השוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). כמצוות סעיף 40ג(א) בחוק העונשין, ייקבע מתחם ענישה הולם ביחס לכל אישום-אירוע נפרד. לצד זאת, הדיון בערכים המוגנים שהם משותפים לשני האירועים, וכן בדיקת מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, יהיו משותפים ברובם. בסוף, מתוקף סמכותי לפי סעיף 40ג(ב), ייקבע עונש כולל לשני האירועים.

(13) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה...".

(14) כידוע, לגזירת עונשו של נאשם שמורשע בעבירות רבות, יש ליישם את תורת שלושת השלבים. שלב ראשון (ריבוי עבירות): נבדוק האם הורשע הנאשם בעבירה אחת או יותר, ובמקרה כזה, נשאל האם מדובר בעבירות שמהוות אירוע אחד או יותר; שלב שני: נקבע מתחם ענישה הולם ביחס לכל אירוע; ושלב שלישי: גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם (ע"פ 1127/13 גברזגיי נ' מדינת ישראל (15.1.2014)).

(15) כאמור, במקרה הקונקרטי לפניי, אין מחלוקת כי שני האישומים - הגם שפער הזמנים ביניהם הוא כשבועיים בלבד וקיים דמיון בטיב המעשים וחומרתם - אך ללא ספק, מדובר באירועים נפרדים ועצמאיים. העונש שייגזר בגינו של כל אירוע ייקבע לפי מתחמי הענישה ההולמים שאדון בהם להלן, אך בסוף כאמור העונש יהיה כולל.

(16) הערכים המוגנים שבאו האיסורים בדין מושא שני האישומים להגן עליהם, הם הזכות לקניין, הביטחון האישי, שלום עוברי הדרך והציבור, שלטון החוק וכיבודו, וגם ההגנה מפני נזק כלכלי שמסבים מעשים כגון אלה שביצע הנאשם (השוו: ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014)). למיותר לציין, כי גניבת רכבים הפכה והוכרה זה מכבר למכת מדינה ולכן נדרשת החמרה בענישה (רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.2018)). הדברים יפים שבעתיים עת ביצע הנאשם את מעשיו בצוותא-חדא, לאחר תכנון מראש ובתחכום.

(17) נסיבות ביצוע העבירות: כפי שהודה בכך הנאשם ביחס לאישום הראשון, הוא נכנס לישראל שלא כדין, תוך שהוא קושר קשר עם אחר לעשות פשע. הוא הצליח לגנוב רכב עם שותפו, כאשר הוא עצמו נוהג ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה או ביטוח, ובמקביל, מכווין את שותפו שנסע ברכב האחר. כבר כאן, בולטת לעין הדומיננטיות של חלקו במעשים. בשלב מאוחר יותר, לאחר שעצר את הרכב, הוא לא שעה לקריאת השוטר לעצור, אלא החל במנוסה רגלית תוך זריקת מכשיר הטלפון הנייד שלו בזמן המרדף, דבר שאילץ את השוטר לירות באוויר. ללמדך, מורכבות ומסוכנות הסיטואציה שנוצרה עקב התנהגות הנאשם. לא זו בלבד, לפי הודאתו, לאחר

שהשוטר זינק עליו במסגרת אותו מרדף רגלי, הנאשם התנגד למעצר, ולכן הוא נאזק רק בסיועם של שוטרים אחרים.

(18) מדובר בסדרת עבירות שמהוות אירוע אחד מתגלגל, אשר כל שלב בו חשף את הציבור, את השוטרים ואת הנאשם עצמו בפני סיכונים ממשיים רבים. מלבד זאת שהנאשם סימן מראש מטרה לגנוב רכב עם אחר, הוא גם נעזר ברכב נוסף, הצליח בפעולת הגניבה ונהג ללא רישיון וביטוח תקפים, תוך סיכון משתמשי הדרך ועצמו עקב נהיגה כזו. הנאשם ביצע את הכל תוך רמיסת שלטון החוק, החל מהכניסה לישראל שלא כדין, עצם ביצוע הגניבה, הנהיגה ללא רישיון, וכלה במנוסה והמאבק הפיזי בשוטרים. יש בכל אלה כדי להצביע על תחכום לצד תעוזה ומסוכנות ברמה גבוהה מצד הנאשם.

(19) האמור יפה גם ביחס לאירוע מושא האישום השני, שקדם בשבועיים לאירוע לעיל. גם במקרה זה, הנאשם ואחרים חברו יחד לביצוע עבירת גניבה. הוא סייע להם. במאזדה (שלא היה נהוג על-ידי הנאשם) נמצא מכשיר אלקטרוני לשיבוש תדרים. ללמדך, רמת התחכום והתעוזה על מנת להקל את ביצוע הגניבה ללא ניטור או איתור. הסובארו, שבו נכח הנאשם והיה נהוג על-ידי שותפו, לא שעה לקריאות השוטרים לעצור והוא נסע במהירות של 160 קמ"ש, תוך סיכון ממשי לכל משתמשי הדרך, לשוטרים ולנאשם ושותפו. בסוף, הסיכון התממש עת נעצר הרכב עקב תאונה עצמית. כתב האישום מתאר כי ריח נדף מהמנוע וכריות האוויר נפתחו. אירוע כזה היה עלול להסתיים בפגיעות גוף משמעותיות ובפיצוץ של הרכב, ואידך זיל גמור. מדובר במעשים מסוכנים מאוד.

(20) מדיניות הענישה הנהוגה: אעמוד בתמצית על פסיקה רלבנטית:

- עניין כסוואני לעיל (3.8.2014): דובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות גניבת רכב ובשלוש עבירות סיוע לגניבת רכב. באותו מקרה, אושר מתחם ענישה בגין כל אחת מחמש העבירות, שנע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.
- ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014): דובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות גניבת רכב ובשתי עבירות סיוע בגניבת רכב. באותו מקרה אושר מתחם ענישה אחיד לכל אחת מארבע העבירות בהן הורשע הנאשם, והוא נע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר.
- רע"פ 8404/15 אלמוסראתי נ' מדינת ישראל (24.5.2016): דובר בנאשם שהורשע במספר עבירות במסגרת מספר אישומים, ביניהם, הוא הורשע בביצוע עבירות פריצה לרכב כדי לבצע גניבה בצוותא (מספר עבירות), גניבת רכב בצוותא (מספר עבירות), נהיגה ברכב ללא רישיון ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. באותו מקרה, נקבע על-ידי הערכאה הדיונית מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים ביחס לכל אירוע.
- עניין דבארי לעיל (14.3.2018): דובר בנאשם שהורשע בביצוע העבירות: גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים וגם נהיגה ללא רישיון. מתחם הענישה שנקבע נע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

- רע"פ 4606/16 מסרי נ' מדינת ישראל (14.8.2018): דובר בנאשם שהורשע בשורת עבירות רכוש: גניבת רכב, סיוע לגניבת רכב (שתי עבירות), פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד לרכב, סיוע בחבלה למזיד ברכב (שתי עבירות), פירוק חלקים מרכב, סיוע בפירוק חלקים מרכב (שתי עבירות), החזקת כלי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ערכאות הערעור לא התערבו במתחם הענישה שקבעה הערכאה הדיונית ואשר נע בין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מחוזי י-ם) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.2014): דובר בנאשם שהורשע בעבירת גניבת רכב. מתחם הענישה שנקבע נע בין 9 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מחוזי ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אזגילה (14.9.2016): דובר בנאשם שהורשע בעבירות גניבת רכב בצוותא. בית המשפט העמיד את מתחם הענישה בין 8 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מחוזי מרכז) 21707-01-17 מדינת ישראל נ' אפגאני (7.5.2017): דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירות גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שנקבע על-ידי בית משפט השלום, שנע בין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מחוזי י-ם) 53409-05-16 זגיייר נ' מדינת ישראל (16.7.2017): דובר בנאשם שהורשע בגניבת רכב עם אחר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל-27 חודשי מאסר וגזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.
- עפ"ג (מחוזי י-ם) 52773-12-19 סאלח נ' מדינת ישראל (8.9.2020): באותו מקרה דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירות גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום ואושר בבית המשפט המחוזי נע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מחוזי ב"ש) 23731-04-21 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (9.6.2021): דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירת גניבת רכב. מתחם הענישה שאושר נע בין 10 לבין 22 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מחוזי י-ם) 19483-04-21 סאלח נ' מדינת ישראל (14.9.2021): דובר בנאשם שהורשע בביצוע שתי עבירות גניבת רכב, שתי עבירות סיוע בגניבת רכב, בארבע עבירות קשירת קשר לביצוע פשע וגם ארבע עבירות הסתייעות ברכב לעבור עבירה. באותו מקרה, בית משפט השלום העמיד את מתחם הענישה בין 18 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור דחתה את הערעור.
- ת"פ (שלום חיפה) 48291-08-20 מדינת ישראל נ' חושיה (7.4.2021): דובר בנאשם שהורשע בארבעה אישומים, שכוללים ביחד את העבירות הבאות (חלקן מופיעות ביותר מאישום אחד): כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת כלי פריצה לרכב, גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניסיון גניבת רכב וקבלת נכס שהושג בפשע. באותו מקרה, העמיד בית המשפט

את מתחם הענישה הכולל בין 18 לבין 36 חודשי מאסר.

ראו והשוו גם עם מתחמי ענישה שנקבעו גם בהחלטות אלו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 44644-01-23 חסאסנה נ' מדינת ישראל (19.4.2023); ת"פ (שלום י-ם) 50871-01-17 מדינת ישראל נ' עווידה (25.12.2019); ת"פ (שלום י-ם) 52655-11-20 מדינת ישראל נ' יחיא (6.6.2021); ת"פ (שלום י-ם) 56471-05-21 מדינת ישראל נ' שאער (6.10.2021); ת"פ (שלום י-ם) 66974-11-17 מדינת ישראל נ' חלף (13.12.2021).

(21) לאחר שנתתי את דעתי לכל האמור לעיל, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירות מושא האישום הראשון נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 26 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

(22) לעניין מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירות מושא האישום השני, קובע בזאת שהוא נע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

(23) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו ללא הצורך בשמיעת עדים, על כל החיסכון בזמנם של הצדדים וזמנו של בית המשפט. מנגד, אין להתעלם מכך שלאחר שהגיע ההליך עד הישורת האחרונה וכבר נקבע דיון להקראת גזר דין (לפני למעלה משנה וחצי), הנאשם נמנע מלהתייצב למשפט פעם אחר פעם, דבר שהביא להתליית ההליך ולהוצאת צו מעצר נגדו.

(24) הנאשם הוא יליד שנת 1996 (בן כ-27 כיום). נתתי את דעתי לגילו הצעיר יחסית.

(25) נתתי את דעתי גם לעברו הפלילי. כפי שעולה ממוצג מא/1, הנאשם הורשע בשנת 2014 גם בביצוע עבירות רכוש של התפרצות למגורים, סיוע להתפרצות למגורים, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק. הגם שקיים ריחוק זמן בין האמור להיום, אך יש ליתן את הדעת לטיבן הדומה של העבירות והצורך בענישה מרתיעה. אזכיר בהקשר זה גם את סמיכות הזמנים שבין שני האירועים מושא האישומים דה-כאן.

(26) לעניין המיקום במתחמים, לאחר שקלול של כל האמור, סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם בכל אחד משני המתחמים לעיל, בשליש האמצעי. אני גוזר בזאת על הנאשם 25 חודשי מאסר בפועל שמשקף 18 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע העבירות מושא האישום הראשון ו-7 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע העבירות מושא האישום השני.

סיכום

(27) לאור האמור ומתוקף סמכותי לפי סעיף 40ג(ב) משית על הנאשם עונש כולל בגין שני האישומים, כלהלן:

- (א) 25 חודשי מאסר בפועל. מתוכם ינוכו ימי מעצרו של הנאשם בשני ההליכים מושא האישומים (ארבעה חודשים ו-10 ימים, ככל שזה תואם את רישומי שב"ס). ריצוי מאסרו של הנאשם יחל רטרואקטיבית מיום מעצרו האחרון ביום 2.9.2023.
- (ב) 9 חודשי מאסר, שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירה מסוג פשע, מבין העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש אחרת, תוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.
- (ג) 4 חודשי מאסר, שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירה מסוג עוון, מבין העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש אחרת, תוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.
- (ד) קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד יום 1.6.2025.
- (ה) הנאשם יפצה את המתלונן באישום הראשון (עד התביעה 1) בסך 1,500 ₪. סכום ישולם עד יום 31.10.2023. באחריות המאשימה לעדכן את המתלונן בהכרעה זו.
- (ו) הנאשם יפצה את המתלונן באישום השני (עד התביעה 1) בסך 1,500 ₪. סכום זה ישולם עד יום 31.10.2023. באחריות המאשימה לעדכן את המתלונן בהכרעה זו.
- (ז) 24 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בישראל, והתקופה תימנה מיום שחרורו של הנאשם.

(28) תשלום הקנס הפיצויים והקנס ייעשה באמצעות רשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לשב"ס בהקדם.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ג, 10 ספטמבר 2023.